

Acord núm. 19/2015, de 3 de juliol, pel qual s'aprova la Declaració institucional de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua a propòsit de la constitució dels òrgans de representació i govern dels valencians, com a conseqüència de les eleccions autonòmiques i municipals de 24 de maig del 2015.

Una vegada s'han constituït els òrgans democràtics de representació i govern de la Generalitat i l'Administració local com a conseqüència de les eleccions autonòmiques i municipals de 24 de maig del 2015, i tenint en compte que els poders públics han de vetlar pels drets i les llibertats dels valencians, entre els quals figuren els drets lingüístics proclamats en l'Estatut d'Autonomia, el Ple de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, en la sessió del 3 de juliol del 2015, en compliment de les seues funcions com a institució normativa del valencià,

A C O R D A:

1. Aprovar la Declaració institucional *Per l'ús, els drets i la dignificació del valencià*.
2. Remetre-la a les Corts, al Consell i a totes les corporacions locals de la Comunitat Valenciana, així com a totes les formacions polítiques que han concorregut a les eleccions municipals i autonòmiques.

DECLARACIÓ INSTITUCIONAL DE L'ACADÈMIA VALENCIANA DE LA LLENGUA DE 3 DE JULIOL DEL 2015.

Com a "institució normativa de l'idioma valencià" (art. 6.8 de l'Estatut d'Autonomia) expressem la nostra felicitació institucional a les Corts Valencianes, al Govern valencià i a totes les corporacions locals que s'han constituït com a resultat de les eleccions del passat 24 de maig del 2015, i desitgem que realitzen una gestió pròspera i beneficosa per al conjunt de la ciutadania i que aprofundisquen en els manaments legals referents a la llengua pròpia, principal senya d'identitat dels valencians, que es concreten en l'Estatut d'Autonomia, en la Llei de Creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua i en la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià.

L'Estatut d'Autonomia estableix que "La llengua pròpia de la Comunitat Valenciana és el valencià" (art. 6.1), principi bàsic del qual es deriven expressament determinats drets lingüístics, com l'ensenyament del valencià i en valencià (art. 6.2), que la Generalitat garantirà el seu ús normal i oficial (art.

6.3), que s'atorgarà especial protecció i respecte a la seua recuperació (art. 6.5) i l'obligació de les administracions públiques a respondre també en valencià als ciutadans que així se'ls hagen dirigit (art. 9.2).

No obstant estes garanties legals, l'ús del valencià en tots els àmbits de la vida pública no ha augmentat en la mesura que seria desitjable, segons es desprén de dades objectives. Si bé en alguns àmbits s'han advertit millores, també és cert que en uns altres s'ha mantingut estable o, fins i tot, n'ha disminuït l'ús.

Certament, els avanços o els retrocessos de la presència del valencià en la vida comunitària no depenen només de les administracions públiques, sinó també dels mitjans de comunicació escrits, orals i audiovisuals, així com dels agents empresarials i comercials, de les confessions religioses, de les entitats festives i culturals, de les organitzacions no governamentals, etc. Però considerem que les administracions públiques tenen instruments i capacitat suficient per a incrementar l'ús del valencià en una època com l'actual en què el món de les relacions personals ja no es vincula necessàriament al territori. Però el territori existix i és l'espai primordial amb què establim relacions bàsiques de veïnatge i convivència.

La millor manera de cohesionar una societat multilingüe del segle XXI, amb una presència notable de nouvinguts que tenen dret a incorporar-se plenament en la nova comunitat de residència, ha de consistir a forjar procediments d'acollida i d'acceptació, el millor dels quals és la inclusió dels considerats com a *altres* o *diferents* en la llengua històrica i pròpia dels valencians. I perquè això siga possible, cal construir prèviament les condicions de recepció social i formació lingüística, que són mètodes complementaris perquè les persones, tant per naixement com per adopció, ens integrem a la comunitat a través de la llengua.

Encoratgem els nous representants polítics perquè les respectives administracions creen les condicions adequades per a garantir la igualtat dels drets lingüístics i la promoció del valencià, en especial en els àmbits en què es constata la regressió més significativa i també els que millor fomenten la integració social. Superar les mancances i atendre els canvis socials requerix pràctiques innovadores i més eficaces, que han de concretar les Corts i el Consell com a capdavanters.

Creiem necessari que s'adopten nous acords i compromisos, semblants al Pacte pel Valencià, dirigits a aprofundir en el procés de promoció del valencià i a actualitzar els manaments legals. En tot cas, haurien de ser accions prioritàries:

1. La protecció, des del punt de vista legislatiu, de l'ús prioritari del valencià en l'ensenyança, perquè els programes plurilingües tinguen el valencià com la llengua bàsica i prioritària, amb una decidida voluntat de compensació a favor de la presència del valencià com a llengua vehicular.
2. La prioritització de l'ús del valencià en totes les activitats oficials de les institucions valencianes i, especialment, en les Corts, en la Generalitat Valenciana i en l'Administració local, de manera que se'n faça un ús exemplar en els àmbits escrits i orals formals, per a prestigiar el valencià davant el conjunt de la societat.
3. El reconeixement i la garantia de fer efectiu el dret del poble valencià a uns mitjans públics en valencià, amb informació objectiva i plural i programació de qualitat, acomplint el que estableix la Carta Europea de les Llengües Regionals i Minoritàries, posant en funcionament el més prompte possible una emissora de ràdio i una cadena de televisió.

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua estarà a la disposició de les administracions públiques per a dinamitzar actuacions unitàries dirigides a potenciar l'estima per la llengua pròpia i a dignificar-la, amb la voluntat de fer del valencià un instrument de convivència.